Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu Wydział Matematyki i Informatyki

Bartłomiej Przybylski Numer albumu: 123456

Krótki podręcznik użytkownika klasy amuthesis

A short user manual for amuthesis class

Praca magisterska na kierunku **matematyka** napisana pod opieką **prof. UAM dr. hab. Jana Nowaka**

Poznań, wrzesień 2017

Streszczenie

Klasa amuthesis została stworzona z myślą o studentach ostatnich lat studiów licencjackich, inżynierskich i magisterskich na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, choć równie dobrze może być wykorzystywana na innych uczelniach. Dobrym zwyczajem jest bowiem składać prace dyplomowe z wykorzystaniem systemu LATEX i bynajmniej nie dotyczy to wyłącznie prac z matematyki i informatyki. Niestety, samodzielnie przygotowanie wszystkich elementów składowych pracy dyplomowej wymaga nie tylko zaawansowanej znajomości systemu LATEX oraz zasad rządzących składem tekstu, ale przede wszystkim czasu. Klasa amuthesis dostarcza więc wszystko to, co jest potrzebne do stworzenia pięknej pracy dyplomowej w języku polskim lub w języku angielskim.

Klasę amuthes is dedykuję wszystkim tym, dla których wygląd ma równie istotne znaczenie co wnętrze.

Spis treści

Rozdział 1. Klasa amuthesis	. 5
1.1. Opcje	. 5
1.2. Otoczenia	. 5
1.3. Dodatkowe pakiety	. 7
Rozdział 2. Podstawowe elementy dokumentu	. 8
2.1. Tekst ciągły	. 8
2.2. Listy	. 8
2.3. Obrazy i odnośniki do nich	. 9
2.4. Tabele i odnośniki do nich	. 10
2.5. Przypisy dolne	. 10
2.6. Wyciągi z kodów źródłowych	. 11
2.7. Wzory matematyczne	. 12
2.8. Otoczenia	. 12

Rozdział 1

Klasa amuthesis

Główny plik klasy amuthesis, nazwany amuthesis.cls, zawiera definicje poleceń i otoczeń przydatnych w czasie tworzenia pracy dyplomowej. Opiera się przy tym na standardowych klasach: book dla prac w języku angielskim oraz mwbk dla prac w języku polskim. Klasa amuthesis współpracuje z najpopularniejszymi silnikami LATEXa:

- pdflatex,
- xelatex,
- lualatex.

1.1. **OPCJE**

Klasa amuthes is wspiera parametry opcjonalne, których przekazanie powoduje dostosowanie finalnego dokumentu do bieżacych potrzeb. Tabela 1.1 zawiera ich uproszczony opis.

1.2. Otoczenia

Klasa amuthesis dostarcza szereg standardowych otoczeń, które mogą być wykorzystywane w tworzonym dokumencie. Tabela 1.2 zawiera ich pełną listę. Każde z takich otoczeń występuje pod jednym z dwóch oznaczeń, ale stosowana w dokumencie nazwa zależy wyłącznie od języka dokumentu. Elementy oddzielone w tabeli poziomą linią współdzielą numerację w ramach rozdziałów.

1.2. Otoczenia 6

 $\textbf{Tabela 1.1.} \ Opcje \ klasy \ \texttt{amuthesis}$

Opcja	Domyślnie	Opis
polski	Tak	Do pracy zostanie dołączony pakiet polski, a sam dokument zostanie oparty na klasie mwbk. W szczególności oznacza to, że wszystkie stosowane nazwy będą polskojęzyczne (np. "Rozdział"), a skład tekstu odbędzie się zgodnie z polskimi normami.
english		Praca zostanie oparta na klasie book. Wszystkie stosowane nazwy będą anglojęzyczne (np. "Chapter"), a skład tekstu odbędzie się zgodnie z anglosaskimi normami.
logo		Nazwa uczelni na początku strony tytułowej zostanie zastąpiona logiem uczelni (plik uam-logo.pdf).
indent		Pierwszy akapit w ramach paragrafu zostanie wcięty. Jeśli do klasy nie zostanie przekazana opcja indent, to pierwsze akapity nie będą wcinane, niezależnie od języka, w którym składany jest dokument.
lineno		Wynikowy dokument zostanie wzbogacony o numerację wierszy.
oneside		Wygenerowany dokument będzie przygotowany do druku jednostronnego lub publikacji elektronicznej.
twoside	Tak	Wygenerowany dokument będzie przygotowany do druku dwustronnego. Poszczególne części składowe pracy (np. rozdziały) będą się rozpoczynać zawsze od nieparzystej strony.
leftblank		Jeśli do klasy przekazano dodatkowo opcję twoside, to na pustej stronie przed kolejną częścią składową pracy (o ile taka występuje) zostanie umieszczony tekst "Ta strona jest pusta." ("This page intentionally left blank."). Tekst ten można zmienić korzystając z polecenia \leftblank.
swapthm		W stosowanych otoczeniach numerowanych, ich nazwa i numer zostaną zamienione miejscami (numer zostanie umieszczony przed nazwą).

Tabela 1.2. Otoczenia zdefiniowane w klasie amuthesis

Oznaczenia	Nazwa (pl)	Nazwa (en)
twierdzenie / theorem	Twierdzenie	Theorem
dowod/proof	Dowód	Proof
lemat/lemma	Lemat	Lemma
hipoteza/statement	Hipoteza	Statement
stwierdzenie/proposition	Stwierdzenie	Proposition
wniosek/corollary	Wniosek	Corollary
spostrzezenie/remark	Spostrzeżenie	Remark
obserwacja/note	Obserwacja	Note
definicja/definition	Definicja	Definition
przyklad / example	Przykład	Example
zadanie / task	Zadanie	Task
cwiczenie/exercise	Ćwiczenie	Exercise

1.3. Dodatkowe pakiety

Jeśli dokument jest oparty na klasie amuthesis, to można w nim korzystać z następujących pakietów bez dodatkowych działań:

fontspec geometry hyperref xcolor amsmath amssymb amsthm graphicx microtype booktabs array fancyhdr tabularx longtable makecell verbatim listings

Rozdział 2

Podstawowe elementy dokumentu

Plik thesis. tex zawiera opis pustego dokumentu tworzonego w oparciu o klasę amuthesis. Możesz go uzupełnić treścią według własnego uznania. Poniżej zaprezentowano kilka przykładowych fragmentów kodu.

2.1. Tekst ciągły

```
Klasa \texttt{amuthesis} została stworzona z myślą
o~\textbf{studentach} ostatnich lat studiów
\emph{licencjackich}, \emph{inżynierskich}
i~\emph{magisterskich} na Wydziale Matematyki i~Informatyki
Uniwersytetu im.~Adama Mickiewicza w Poznaniu (\dots)
```

Klasa amuthesis została stworzona z myślą o **studentach** ostatnich lat studiów *licencjackich, inżynierskich* i *magisterskich* na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (...)

2.2. Listy

```
\begin{enumerate}
  \item Podpunkt A
  \begin{itemize}
    \item Podpunkt A1
    \item Podpunkt A2
  \end{itemize}
  \item Podpunkt B
  \item Podpunkt C
\end{enumerate}
```

- 1. Podpunkt A
 - Podpunkt A1
 - Podpunkt A2
- 2. Podpunkt B
- 3. Podpunkt C

2.3. Obrazy i odnośniki do nich

```
\begin{figure}
  \centering
  \includegraphics[width=6cm]{uam-logo.pdf}
  \caption{Przykładowy obraz}
  \label{obraz-przyklad}
\end{figure}
```


Rysunek 2.1. Przykładowy obraz

Logo Uniwersytetu im.~Adama Mickiewicza w Poznaniu zostało umieszczone na rysunku~\ref{obraz-przyklad}, który znajduje się na stronie~\pageref{obraz-przyklad}.

Logo Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu zostało umieszczone na rysunku 2.1, który znajduje się na stronie 9.

2.4. Tabele i odnośniki do nich

```
\begin{table}
  \caption{Przykładowa tabela}
  \label{tabela-przyklad}
  \centering
  \begin{tabular}{lrr}
    \toprule
    Produkt & Cena netto & Stawka VAT\\
    \midrule
    Książka & 30,00 & 5\%\\
    Napoje & 10,00 & 8\%\\
    Jedzenie & 12,00 & 12\%\\
    \bottomrule
  \end{tabular}
\end{table}
```

Tabela 2.1. Przykładowa tabela

Produkt	Cena netto	Stawka VAT
Książka	30,00	5%
Napoje	10,00	8%
Jedzenie	12,00	12%

Dane o cenach produktów zostały zebrane w tabeli \ref{tabela-przyklad}, którą możesz zobaczyć na stronie \pageref{tabela-przyklad}.

Dane o cenach produktów zostały zebrane w tabeli 2.1, którą możesz zobaczyć na stronie 10.

2.5. Przypisy dolne

Przypis dolny\footnote{To jest przypis dolny.} umieszczany jest na dole tej strony, na której wywołane zostało polecenie \texttt{footnote}.

Przypis dolny 1 umieszczany jest na dole tej strony, na której wywołane zostało polecenie footnote.

2.6. Wyciągi z kodów źródłowych

```
\begin{lstlisting}[
  language={C},
  caption={Fragment pliku \texttt{cat.c}}
]
#include <unistd.h>
#define BUFSIZ 128

int main(){
  char buf[BUFSIZ];
  int n;

  while ((n = read(0, buf, BUFSIZ)) > 0)
     write(1, buf, n);
  return 0;
}
\end{lstlisting}
```

Wyciąg 2-1. Zawartość pliku cat.c

```
1 #include <unistd.h>
2
3 #define BUFSIZ 128
5
   int main(){
       char buf[BUFSIZ];
6
       int n;
7
8
       while ((n = read(0, buf, BUFSIZ)) > 0)
9
           write(1, buf, n);
10
       return 0;
11
12 }
```

¹ To jest przypis dolny.

2.7. Wzory matematyczne

Zgodnie z twierdzeniem Pitagorasa, suma kwadratów długości przyprostokątnych trójkąta prostokątnego równa jest kwadratowi długości jego przeciwprostokątnej. Możemy więc napisać, że \$a^2 + b^2 = c^2,\$ jeśli \$a\$, \$b\$ i \$c\$ opisują te wartości, kolejno.

Zgodnie z twierdzeniem Pitagorasa, suma kwadratów długości przyprostokątnych trójkąta prostokątnego równa jest kwadratowi długości jego przeciwprostokątnej. Możemy więc napisać, że \$\$a^2 + b^2 = c^2,\$\$ jeśli \$a\$, \$b\$ i \$c\$ opisują te wartości, kolejno.

Zgodnie z twierdzeniem Pitagorasa, suma kwadratów długości przyprostokątnych trójkąta prostokątnego równa jest kwadratowi długości jego przeciwprostokątnej. Możemy więc napisać, że $a^2+b^2=c^2$, jeśli a,b i c opisują te wartości, kolejno.

Zgodnie z twierdzeniem Pitagorasa, suma kwadratów długości przyprostokątnych trójkąta prostokątnego równa jest kwadratowi długości jego przeciwprostokątnej. Możemy więc napisać, że

$$a^2 + b^2 = c^2$$
,

jeśli a, b i c opisują te wartości, kolejno.

2.8. Otoczenia

\begin{twierdzenie}

Jeśli \$a\$ i \$b\$ reprezentują długości przyprostokątnych trójkąta prostokątnego, a \$c\$ długość jego przciwprostokątnej, to \$a^2 + b^2 = c^2.\$ \end{twierdzenie}

Twierdzenie 2.1. *Jeśli a i b reprezentują długości przyprostokątnych trójkąta prostokątnego, a c długość jego przeciwprostokatnej, to a^2 + b^2 = c^2.*